grudzień, styczeń, luty, marzec

ISSN 1506-4581

WIADOMOŚCI

NR 72/2017

STRAŻY HONOROWEJ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

OTO PAN BÓG PRZYJDZIE, s. 2

- Śladami naszych Patronów, s. 7
- Dusze ofiarne, s.17
- Skarbczyk Małego Rycerza, s. 26
- *Miserentissimus Redemptor*, encyklika Piusa XI, wkładka

SPIS TREŚCI

Oto Pan Bóg przyjdzie	2
Elementarz liturgiczny	5
Śladami naszych Patronów	7
W naszym życiu strażowym	10
Dusze ofiarne	17
Wielka nieznajoma (cd.)	19
Dobry pasterz	22
Zawsze wierna	23
Wiadomości sprzed 80 lat	24
Skarbczyk Małego Rycerza	26
Intencje modlitewne	28
Msze św. w kościele sióstr wizytek	28
Kalendarz liturgiczny	29
Zmarli członkowie Straży Honorowej NSPJ	30
Z życia Kościoła	31

Jeśli bowiem pierwszym i zasadniczym celem poświęcenia się Sercu [Jezusa] ma być odwzajemnienie się Stwórcy miłością za miłość, to jest rzeczą oczywistą, że w wypadkach zaniedbania albo obrazy Miłości niestworzonej, należy się Jej zadośćuczynienie, nazywane powszechnie obowiązkiem wynagrodzenia.

encyklika Piusa XI,
Miserentissimus Redemptor, 4

Wiadomości Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa

(Ukazują się od roku 1921)

Nr 72 (Rok 2017/2018). Nakład 6800 egz.

Wydawnictwo Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ

Adres Redakcji: 31-142 Kraków, ul. Krowoderska 16, tel. 12 631 86 20,
e-mail: wydawnictwo@strazhonorowa.pl, www.strazhonorowa.pl, www.strazjezusa.pl
Redakcja i współpracownicy: ks. Józef Gaweł SCJ, s. M. Bernadeta Wysocka OVM,
Natalia Gorczowska, Elżbieta Jodzińska

Za zezwoleniem władzy kościelnej

Zgłoszenia na prenumeratę „Wiadomości" należy kierować pod adresem Wydawnictwa Arcybractwa Straży Honorowej w Krakowie przy ulicy Krowoderskiej 16. Pismo utrzymuje się z ofiar Czytelników. Wszystkich, którzy współpracują z nami w szerzeniu kultu Bożego Serca i nabywają materiały strażowe, zapewniamy o stałej modlitwie w ich intencjach. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania nadesłanych materiałów oraz zmiany tytułów.

s. Maria Bernadeta
Wysocka OVM
Redaktor Naczelna

NIECH ŻYJE JEZUS!

UKOCHANI CZYTELNICY,

Jak przypominał niegdyś św. Jan Paweł II: „Co roku, poczynając od pierwszej niedzieli Adwentu, Kościół poprzez cykl niedziel i świąt stara się nam uświadomić zbawcze działanie Boga w dziejach człowieka, ludzkości, świata. Właśnie dlatego «adventus», czyli «przyjście». Bóg przychodzi do człowieka. To jest podstawowy wymiar naszej wiary. Żyjemy wiarą, gdy otwieramy się na «przyjście Boga», gdy trwamy «w adwencie»". Świętowanie „przyjścia Boga" będzie pełniejsze, jeśli wcześniej się do niego przygotujemy. Dlatego wszystkim czytelnikom proponujemy artykuł Natalii Gorczowskiej *Oto Pan Bóg przyjdzie*, o historii i zwyczajach adwentowych, natomiast „Małych rycerzy" zapraszamy do konkursu na najciekawsze „Drzewo Jessego" (s. 26).

Podążajmy *Śladami naszych Patronów*. Postać św. Marii Magdaleny, której poświęcony został trzeci rok przygotowań do jubileuszu 150-lecia Straży Honorowej w Polsce, przybliży nam ks. dyr. Józef Gaweł SCJ. Warto również kontynuować lekturę *Wielkiej nieznajomej*, by poznać Boże drogi powstawania Dzieła Straży Honorowej NSPJ.

Kim są „dusze ofiarne" i jakie są ich zadania? Odpowiedź na to pytanie można znaleźć w artykule, który zapowiada krótką serię informacji na ten temat (s. 17). Powróciliśmy także do *Wiadomości sprzed 80 lat*, aby przypomnieć naukę o świętych i świętości, której aktualność nie budzi zastrzeżeń.

O zaangażowaniu członków Straży Honorowej w życie parafii i Kościoła świadczą sprawozdania zamieszczone w dziale *W naszym życiu strażowym*, a także świadectwa o zmarłych czcicielach Bożego Serca: ks. Januszu Zdolskim oraz zelatorce Leokadii Kukuryk.

Zapraszając do lektury obecnego numeru czasopisma, życzę twórczego przeżywania czasu Adwentu oraz pełnych Bożej obecności świąt Narodzenia Pańskiego. ■

OTO PAN BÓG PRZYJDZIE

Boże Narodzenie nie od dziś nazywane jest ulubionym świętem Polaków. Postępująca komercjalizacja sprawia jednak, że zaczyna nam się ono kojarzyć głównie z suto zastawionym stołem i drogimi prezentami, a przecież powinien być to czas radości, spokoju i religijnej refleksji nad tajemnicą wcielenia Słowa. Aby lepiej zrozumieć sens świąt Bożego Narodzenia i na nowo odnaleźć ich istotę, niezwykle ważne jest pełniejsze przeżywanie Adwentu, czyli czasu przygotowania na powtórne przyjście Zbawiciela.

Natalia Gorczowska

ADWENT, CZYLI PRZYJŚCIE

Adwent to trwający około czterech tygodni okres rozpoczynający rok liturgiczny w Kościele katolickim. Jego nazwa pochodzi od łacińskiego *advenio*, czyli „przychodzić". Adwent zaczyna się niedzielą po ostatnim tygodniu Okresu Zwykłego, a kończy przed uroczystością Narodzenia Pańskiego w wieczór dwudziestego czwartego grudnia. Okres ten jest w liturgii Kościoła podzielony na dwie części. Pierwsza z nich trwa do szesnastego grudnia i ma nas przygotować na ostateczne przyjście Chrystusa u kresu czasów, dlatego w liturgii przypominane są słowa proroka Izajasza przewidujące nadejście Mesjasza. Druga część Adwentu, od szesnastego do dwudziestego czwartego grudnia, to bezpośrednie i radosne przygotowanie do Narodzenia Pańskiego. Stąd też Trzecią Niedzielę Adwentu nazwano niedzielą *Gaudete* (Radości), a jej charakter odzwierciedla różowa barwa szat używanych podczas liturgii.

Z GALII I RZYMU

Historia Adwentu jest niepodzielnie związana z początkami Bożego Narodzenia. Pierwsze wzmianki o obyczajach poprzedzających to święto pochodzą z IV w. Najwcześniej Adwent zaczęto obchodzić w Galii (dzisiejsza Francja) i Hiszpanii. Był to wtedy pokutny okres, nastawiony na post, ascezę i wyrzeczenia. W Rzymie przygotowania do Bożego Narodzenia wprowadzono dopiero w drugiej połowie VI wieku. Adwent miał tu charakter oczekiwania na radosne święta, bez praktyk pokutnych. W wyniku połączenia tradycji gallikańskiej i rzym-

skiej ukształtował się Adwent, jaki przeżywamy do dziś. W późniejszych wiekach okres ten nabrał charakteru eschatologicznego jako czas przygotowania na ostateczne przyjście Chrystusa (tzw. paruzję).

NIEBIOSA ROSĘ

Chrystus wzywa każdego chrześcijanina: „Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie!" (Łk 12,35). Zewnętrzną oznaką czuwania na przyjście Zbawiciela są lampiony zapalane w czasie Mszy Świętych roratnych. Zwyczaj odprawiania rorat jest bardzo stary – według podań te nabożeństwa na cześć Najświętszej Maryi Panny wprowadziła w XIII wieku św. Kinga. Ich nazwa pochodzi od pierwszych słów pieśni: *Rorate caeli, desuper* („Niebiosa spuśćcie rosę"). Msze Święte roratne odprawia się przed świtem na znak, że na świecie panowała ciemność grzechu, zanim przyszedł Chrystus. Podczas adwentu w kościołach zapalana jest też dodatkowa świeca, tzw. roratka, która umieszczona zostaje w prezbiterium obok ołtarza. Przepasana białą lub niebieską kokardą, symbolizuje niepokalane poczęcie Najświętszej Maryi Panny.

CZTERY ŚWIECE

Innym pięknym zwyczajem jest przygotowywanie wieńca adwentowego z zielonych gałązek drzew iglastych. Umieszcza się w nim cztery świece, zapalane w kolejne cztery niedziele Adwentu. Pierwsza świeca przypomina, że Bóg przebaczył Adamowi i Ewie nieposłuszeństwo, druga symbolizuje wiarę patriarchów i wdzięczność za dar Ziemi Obiecanej, trzecią zapala się na pamiątkę radości króla Dawida, celebrującego przymierze z Bogiem, a czwarta jest znakiem nauczania proroków głoszących przyjście Mesjasza. Światło świec w wieńcu oznacza nadzieję, zieleń stanowi symbol trwającego życia, a kształt kręgu przypomina o wieczności Boga. Wieniec wyobraża też jedność rodziny, która duchowo

przygotowuje się na przeżycie świąt Narodzenia Pańskiego.

WYGLĄDAMY TWEGO PRZYJŚCIA

W Europie popularne są też zwyczaje polegające na odliczaniu dni do Bożego Narodzenia. Dla dzieci szczególnie atrakcyjny jest pochodzący z Niemiec kalendarz adwentowy. Składa się on z okienek, wewnątrz których znajdują się łakocie. Każdy kolejny dzień niesie stosowny cytat z *Biblii* oraz zadanie lub postanowienie na czas Adwentu. Inną europejską tradycją jest przygotowywanie drzewa Jessego, czyli rodowodu Chrystusa w formie drzewka. Codziennie na gałązkach wiesza się symbol jednego z przodków Jezusa i odczytuje cytat z *Biblii*, najczęściej fragment proroctw mesjańskich *Starego Testamentu*. Ukończone drzewo Jessego stanowi niepowtarzalną ozdobę domu, a lektura *Pisma Świętego* pomaga aktywnie przeżyć Adwent i pogłębić wiedzę o pochodzeniu Jezusa.

Okres przygotowań do Bożego Narodzenia może być czasem pogłębienia naszej wiary, religijnej zadumy i duchowej odnowy. Adwent pozwala nam oczyścić serca i na nowo odczuć miłość i wdzięczność względem Pana Boga i Matki Najświętszej. Z pewnością pomogą nam w tym piękne tradycje, które zaangażują całą rodzinę, pozwalając na chrześcijańskie przeżycie tego czasu. ■

Jezus jest Mądrością
Syr 24,2; Mdr 8,1
Jezus jest Panem
Wj 3,2; 20,1
Jezus jest Kluczem Dawida
Iz 22,22
Jezus jest Swiatłością Swiata
J 1,1
Jezus jest Kwiatem Jessego
Iz 11,1-3
Jezus jest Emmanuelem
Iz 7,14; 33,22
Samuel
1 Sm 3,1-18
Jan Chrzciciel
Mk 1,1-8
Józef
Mt 1,18-25
Dawid
1 Sm 17,12-51
Maryja
Mt 1,18-25; Łk 1,26-38
Jakub
Rdz 25,1-34; 28,10-15
Upadek Człowieka
Rdz 3,1-7; 23-24
Mojżesz
Wj 2,1-10
Noe
Rdz 6,5-8; 13-22; 23-24; 8,1;6-22
Izaak
Rdz 22,1-14
Stworzenie
Rz 1,1-31; 2,1-4
Abraham
Rdz 12,1-3

ks. Jan Twardowski

Wiersz staroświecki

Pomódlmy się w Noc Betlejemską,
w Noc Szczęśliwego Rozwiązania,
by wszystko się nam rozplątało,
węzły, konflikty, powikłania.

Oby się wszystkie trudne sprawy
porozkręcały jak supełki,
własne ambicje i urazy
zaczęły śmieszyć jak kukiełki.

Oby w nas paskudne jędze
pozamieniały się w owieczki,
a w oczach mądre łzy stanęły
jak na choince barwnej świeczki.

Niech anioł podrze każdy dramat
aż do rozdziału ostatniego,
i niech nastraszy każdy smutek,
tak jak goryla niemądrego.

Aby się wszystko uprościło –
było zwyczajne – proste sobie –
by szpak pstrokaty, zagrypiony,
fikał koziołki nam na grobie.

Aby wątpiący się rozpłakał,
na cud czekając w swej kolejce,
a Matka Boska – cichych, ufnych –
na zawsze wzięła w swoje ręce.